

[Kofod-Svendsen]

land, hvor den asylsøgende er i en faktisk trykthedssituation.

Hvad det tredje ændringsforslag angår, finder vi det helt naturligt, at flygtningene, sådan som det tidligere var, får henvisning til en samtale med Dansk Flygtningehjælp, og at den er med i behandlingen af dem, der får deres sag prøvet her i Danmark. Det stod der i den gamle lov, og det skal selvfølgelig fortsat være gældende. Det er væsentligt, at det er den faktiske trykthedssituation, som skal være gældende ved en udvisning. Der kan, tror jeg man må erkende, opstå nogle tvivlstilfælde, og dér er det mit ønske, at tvivlen altid må komme flygtningen til gode.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Jeg vil gøre nogle bemærkninger til hr. Kofod-Svendsen. Jeg tror egentlig ikke, at hr. Kofod-Svendsen og jeg er meget uenige om hensigterne, når vi diskuterer afvisningssituationen, altså hvis man afviser folk, skal det være til det, vi kalder en faktisk trykthedssituation, og hvis der er tvivl, bør den komme den asylansøgende til gode. Disse hensigter tror jeg hr. Kofod-Svendsen, jeg og alle mulige andre er enige om.

Men formiddagens debat viste jo netop, at udformningen af ændringsforslag nr. 2 betyder – og det erkendte og understregede hr. Ole Espersen også klart – at vi kommer til at afvise folk, hvor de havner i en situation, hvor de kan være udsat i hvert fald for forfølgelse. Det kan ske, netop fordi den formulering, vi har stående i ændringsforslag nr. 2, kun beskytter mod afvisning til et land, hvor der finder konventionsforfølgelse sted, men ikke beskytter mod afvisning til et land, hvor der finder anden forfølgelse sted. Derfor er der ikke nogen, der har afvist – og det har hr. Ole Espersen endda også erkendt – at vi må se i øjnene, at vi kan komme til at afvise nogle folk til forfølgelse. Ganske vist sagde hr. Ole Espersen, at det ikke var så slemt, men jeg vil gerne spørge hr. Kofod-Svendsen, om han, hvis det nu viser sig at være rigtigt – vi skal jo i retsudvalget senere – vil være parat til at overveje en ændret formulering af ændringsforslag nr. 2, sådan at vi direkte skriver, at der heller ikke skal kunne afvises til lande, hvor der finder det, vi kunne kalde de facto-forfølgelse, sted. Det er jo

et af kernepunkterne i diskussionen, og derfor synes jeg, det kunne være godt at få det opklaret, netop fordi vi er så enige om hensigterne.

(Kort bemærkning):

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg har jo forgæves i formiddags forsøgt at få et svar på, hvad de nye ord, man har brugt i bemærkningerne til ændringsforslag nr. 1, betyder. Når man taler om, at denne flygtningekonvention er fuldt ud anerkendt, tilsigtes der da med dette en realitetsændring fra den gældende retstilstand, hvor man lægger vægt på, at flygtninge rent faktisk er trygge i det land, som de henvises til.

Jeg vil gerne bede hr. Kofod-Svendsen hjælpe mig med at få et svar på dette. Det har ikke indtil nu været muligt. Det svar, jeg gerne vil have, for at jeg kan stemme for det, er, at der ingen realitetsændring tilsigtes med at bruge andre ord i bemærkningerne.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg kan ikke komme det nærmere end til at sige, at vi må sikre os, at flygtningene kommer tilbage til et land, hvor der er en faktisk trykthedssituation. Nu får vi et yderligere udvalgsarbejde, og dér kan man altid stille spørgsmål, men det, som er fremgået af debatten i udvalget, sådan som jeg har fulgt den – og jeg mener, at jeg har været med til hvert møde – og også det, der er kommet frem i svarene, er den faktiske trykthedssituation, og det synes jeg er det væsentlige. Vi har også fået det svar, at der ikke sker tilbagesendelse til Iran eller Polen. Det er nogle konkrete eksempler, og jeg mener også, der er nogle andre, men jeg synes næsten ikke, der er grund til at stå og læse op af bilagsmappen, da vi jo alle har den. Jeg synes, det er væsentligt, at de, der kommer fra et flygtningeproducerende land, ikke bliver sendt tilbage.

Imidlertid kan vi tænke os nogle grænsetilfælde. F.eks. kan jeg ikke garantere, at man i Tyskland, hvis vi afviser nogen, der kommer fra Tyskland, vil træffe præcis den samme afgørelse som Flygtningenævnet i Danmark i hvert enkelt tilfælde. Men vi kan faktisk gå et skridt videre – og det var jo